

Öğretim Elemanlarının Uzaktan Eğitim Kapsamında Web 2.0 Teknolojilerinin Kullanımına İlişkin Davranışsal Niyetlerini Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Fatih ERDOĞDU^a, Ahmet Ferda ÇAKMAK^b

Yükleme: 30.01.2025

Kabul: 21.11.2025

Yayınlanma: 01.12.2025

Anahtar Kelimeler:

Davranışsal niyet,
Teknoloji kabul modeli,
Web 2.0 teknolojileri,
Uzaktan eğitim,
Öğretim elemanları

Keywords:

Behavioral intention,
Technology acceptance
model,
Web 2.0 technologies,
Distance education,
Faculty member

Yazar Bilgileri:

a. Zonguldak Bülent Ecevit
Üniversitesi,
İktisadi ve İdari Bilimler
Fakültesi,
Zonguldak, Türkiye
Orcid: 0000-0003-1022-8570
fatih.erdogdu@beun.edu.tr
Sorumlu Yazarb. Zonguldak Bülent Ecevit
Üniversitesi,
İktisadi ve İdari Bilimler
Fakültesi,
Zonguldak, Türkiye
Orcid: 0000-0002-5686-716X
cakmak@beun.edu.tr

ÖZET

Gelişen ve yaygınlaşan teknolojiyle beraber eğitim-öğretim süreçleri de gelişme göstermiştir. Özellikle öğretmenlerin mesleki yaşamlarında Web 2.0 teknolojileri önemli bir yer almaya başlamıştır. Ancak, sayısız faydasına rağmen, Web 2.0 teknolojilerini uzaktan eğitime entegre etme noktasında çeşitli zorluklar yaşanabilir. Bu zorlukların başında eğitimcilerin bu araçları benimseme istek ve niyetleri gelmektedir. Bu araçların kullanımında net bir fayda görmüyorlarsa, geleneksel yöntemlere bağlı kalmayı tercih edebilirler. Bu çalışma, üniversite öğretim elemanlarının Web 2.0 teknolojilerini uzaktan eğitimde kullanmaya yönelik davranışsal niyetlerini etkileyen faktörleri araştırmak amacıyla gerçekleştirilmiştir. Nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması yaklaşımının kullanıldığı araştırmada, Karadeniz Bölgesi'nde yer alan bir devlet üniversitesinin çeşitli bölümlerinden 16 öğretim elemanı Web 2.0 araçlarıyla ilgili 12 saatlik bir çevrimiçi eğitim programına katılmıştır. Veriler çevrimiçi bir değerlendirme formu aracılığıyla toplanmış ve içerik analizi yapılmıştır. Bulgular, katılımcıların çoğunun Web 2.0 teknolojilerini kullanmaya yönelik olumlu bir tutuma sahip olduğunu, artan öğrenci katılımı ve zaman verimliliği gibi avantajları gerekçe gösterdiğini ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, adaptasyon zorlukları ve teknolojik erişilebilirlik gibi zorluklar da belirtilmiştir. Çalışma, Web 2.0 teknolojilerinin eğitimi geliştirmek için önemli bir potansiyele sahip olmasına rağmen, bu zorlukların ele alınmasının başarılı bir uygulama için çok önemli olduğu sonucuna varmaktadır. Bu çalışma kapsamında öğretim elemanlarının bazı zorluklarla karşılaşmalar bile Web 2.0 teknolojilerini kullanma niyetlerinin olumlu olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu noktada, araştırmacı ve uygulayıcılara çeşitli öneriler sunulması önemli görülmektedir.

Investigation of the Factors Affecting Instructors' Behavioral Intentions Regarding the Use of Web 2.0 Technologies in Distance Education

ABSTRACT

Along with the development and widespread technology, education and training processes have also developed. In recent years, Web 2.0 technologies have become essential tools in teachers' professional lives. However, despite its numerous benefits, integrating Web 2.0 technologies into distance education can still present several challenges. One of these challenges is educators' willingness and intention to adopt these tools. If they do not see a clear benefit in using these tools, they may prefer to stick to traditional methods. This study was conducted to investigate the factors affecting university instructors' behavioral intentions to use Web 2.0 technologies in distance education. This study employed the case study approach, one of the qualitative research methods. A total of 16 faculty members from various departments of a public university in the Black Sea Region participated in a 12-hour online training program on Web 2.0 tools. Data were collected through an online evaluation form and analyzed for content. The findings reveal that most participants had a positive attitude towards using Web 2.0 technologies, citing advantages such as increased student engagement and time efficiency. However, challenges such as adaptation difficulties and technological accessibility were also cited. The study concludes that although Web 2.0 technologies offer significant opportunities for improving educational practices, overcoming these challenges is essential for their effective implementation. Within the scope of this study, it was concluded that instructors' intention to use Web 2.0 technologies is positive, even if they face some difficulties. At this stage, it is important to provide several recommendations for researchers and practitioners.

GİRİŞ

Bilgi ve iletişim teknolojilerindeki hızlı ilerleme, eğitim ortamlarını önemli ölçüde dönüştürerek öğretme ve öğrenme süreçlerinde dijital araçların yaygın bir şekilde benimsenmesine yol açmıştır. Yeni nesil teknolojilerin gelişimi hayatın her alanında bireylere çeşitli imkanlar sunmaktadır (Yıldız, Yağcı ve Özkan, 2023). Özellikle internet teknolojilerinin statik bir yapıdan dinamik bir yapıya geçişiyle birlikte web tabanlı teknolojilerin kullanım çeşitliliği ve amacı değişmiştir. Bunlar arasında Web 2.0 teknolojileri, uzaktan eğitimde etkileşimli, iş birliğine dayalı ve öğrenci merkezli öğrenme deneyimleri sağlayan güçlü araçlar olarak ortaya çıkmıştır (Heafner ve Friedman, 2008). Bloglar, wikiler, sosyal medya ve işbirlikçi platformlar gibi araçlar sadece eğitimin erişilebilirliğini ve esnekliğini artırmakla kalmamış (Richardson, 2006), aynı zamanda dijital çağda öğretmenlerin ve öğrencilerin rollerini de yeniden şekillendirmiştir. Çok fazla faydasının olmasına rağmen, Web 2.0 teknolojilerinin uzaktan eğitime entegrasyonunun zorlukları da mevcuttur. Öğretmenlerin bu araçları benimseme niyetleri ve isteklilikleri, algılanan kullanım kolaylığı, algılanan kullanışlılık, teknolojik yeterlilik, kurumsal destek ve teknolojiye yönelik tutumlar gibi çeşitli faktörlerden etkilenmektedir. Bu faktörlerin anlaşılması, Web 2.0 teknolojilerinin eğitim uygulamalarında, özellikle de fiziksel etkileşimin yokluğunun dijital araçlara daha fazla güvenmeyi gerektirdiği uzaktan eğitim bağlamında başarılı bir şekilde uygulanması için çok önemlidir. Örneğin, bloglar öğrencilerin öğrendiklerini yansıtmalarına, akranlarından ve öğretmenlerden geri bildirim almalarına olanak tanıyıp eleştirel düşünmeyi geliştiren ortamlar oluşturmaktadır. (Miyazoe ve Anderson, 2010). Wikiler, öğrencilerin projeler üzerinde birlikte çalışabilecekleri, bilgileriyle katkıda bulunabilecekleri ve birbirlerinden öğrenebilecekleri iş birliğine dayalı içerik oluşturmaya olanak tanımaktadır (Miyazoe ve Anderson, 2010). Sosyal medya platformları, öğrencilerin daha özgürce etkileşime girebilecekleri, kaynakları paylaşabilecekleri ve birbirlerini destekleyebilecekleri gayri resmi bir tartışma alanı sağlama potansiyeline sahiptir. Bu açıdan bakıldığında öğrencilerin bu platformları kullanım durumlarını incelemek ve ne tür şartlar sağlandığında ya da ne tür avantajları elde ettiklerinde daha fazla kullanmayı tercih ettiklerini bilmek, eğitsel anlamda araştırmacı ve uygulayıcılara oldukça önemli katkılar sunmaktadır.

Web 2.0 Teknolojileri

Web 2.0 teknolojileri günlük hayatta olduğu gibi eğitim süreçlerinde de sıklıkla kullanılmaya başlanmıştır. Web 2.0 teknolojilerinin birden çok farklı tanımı

bulunmaktadır. Warschauer ve Grimes (2007), Web 2.0 kavramının sadece mevcut Web teknolojisinin yeni bir versiyonu olarak nitelendirilmediğini, aynı zamanda temel web platformunun iletişimsel kullanımlarındaki gerçek değişiklikleri ifade ettiğini belirtmiştir. Ayrıca, kullanıcılar arasında iş birliğini artıran, bilgi paylaşımını ve yaratıcılığı da artıran bir web teknolojisi olarak da tanımlanmaktadır (Tu, Blocher ve Ntoruru, 2008). Tanımlamalardan anlaşılacağı üzere Web 2.0 araçları klasik web sitelerinin barındırdığı içeriklerin yanı sıra kullanıcıların kendi içeriklerini geliştirebileceği, paylaşabileceği ve iş birliği yapabileceği platformlar sunmaktadır. Böylece, bu teknoloji, geleneksel öğrenme sürecine sosyal yönleri getirmekte ve modern toplumların eğitim sistemlerine giderek entegre olabilmektedir (Widyasari, Nugroho ve Permanasari, 2019).

Web 2.0 platformlarını hem eğitim ortamı olarak hem de sosyal platform olarak birçok örnek verilebilir. Twitter, Instagram, Youtube, Facebook, Forum siteleri, Canva, Powtoon, Bloglar vb. uygulamalar örnek olarak gösterilebilir. Bu uygulamaların ortak özelliklerine bakıldığında içerik oluşturulabilen, birden fazla cihazdan erişim sağlayıp içerik geliştirmeye kaldığı yerden devam edebilen platformlar olduğu dikkat çekmektedir. Ayrıca, bilgi paylaşımı yapılarak iş birliği sağlanabilen araçlar olduğu da söylenebilir. Sınıf içi uygulamalarda öğrencilerin daha kolay öğrenmelerine katkı sağlayan (Moshahid ve Pt, 2017) bu araçların eğitsel anlamda hem avantaj hem de dezavantajlarının olduğu bilinmektedir. Eğitim kurumlarında Web 2.0 teknolojilerinin kullanımının, içerik paylaşımının ve öğrenciler ile öğretmenler arasında iletişimin geliştirilmesine izin verdiği için pedagojik yeniliğin geliştirilmesine katkıda bulunabileceğini ne sürmektedir (Bassani & Barbosa, 2018). Arslan ve Coştu (2021) Web 2.0 teknolojilerinin öğrencilerle içerik paylaşabilme, ğrenci başarısını artırma, ğretim sürecini aktif hale getirme, kalıcı öğrenmenin sağlanması, eğlenceli bir öğrenme ortamı sağlaması, görsel ve işitsel destek sağlaması, sınıf verimliliğini artırması, hızlı geribildirim yeteneği, iletişim kurma kolaylığı, lme aracı olma potansiyeli, materyalleri kaydedebilme ve iş birliği içerisinde çalışabilme fırsatları sunduğunu ifade etmektedir. Ayrıca, Mahmud vd. (2023) Web 2.0 teknolojilerinin iletişim ve işbirliği becerileri noktasında da öğrenenlere yönelik pozitif etkisinin olduğunu ifade etmektedir. Bunun aksine, Arslan ve Coştu (2021) bu araçların kullanım zorluğu, ğretim sürecinde zaman kaybı, materyal oluşturmada zaman kaybı, her seviyedeki öğrenciye uygun olmama, teknolojik araç gereksinimi, ğretmen etkisinin azalması, öğrenciyi dersin odağından uzaklaştırma, teknolojiye bağımlı hale getirme ve ğrenci tarafından istismar edilebilmesi gibi dezavantajlarının olabileceğini ifade etmiştir. Ancak, sayısız faydasına rağmen, Web

2.0 teknolojilerini uzaktan eğitime entegre etme noktasında çeşitli zorluklar yaşanabilir. Bu zorlukların başında eğitimcilerin bu araçları benimseme istek ve niyetleri gelmektedir. Bu benimsemeyi, algılanan kullanım kolaylığı, algılanan kullanışlılık, teknolojik yeterlilik, kurumsal destek ve teknolojiye yönelik tutumlar gibi çeşitli faktörler etkilemektedir (Polat ve Hopcan, 2019). Örneğin, eğitimciler Web 2.0 araçlarını öğrenmek ve uygulamak için çok karmaşık veya zaman alıcı olarak algırlarsa, bunları ğretim uygulamalarına entegre etmekte isteksiz olabilirler.

Özetle, Web 2.0 teknolojileri interneti kullanma şeklinde bir devrim yaratarak bilginin keşfi, içerik yönetimi ve pazarlama gibi konularda gelişmeye yol açmıştır (Gavrnskaya vd., 2024). Bu bağlamda incelendiğinde, Web 2.0 teknolojilerinin Teknoloji Kabul Modeli (TKM) ile yakından ilişkisi olduğu söylenebilir. Web 2.0 teknolojilerinin kullanım kolaylığı ve yararlılığının tutum ve niyete doğrudan etkisinin olduğu bilinmektedir (şimsek ve Ateş, 2022). Bu nedenle, Web 2.0 teknolojilerinin kullanımına yönelik ğretim elemanlarının davranışsal niyetlerinin ortaya konulması bu teknolojilerinin etkili bir şekilde ğretim süreçlerine entegrasyonu noktasında önemli grlmektedir.

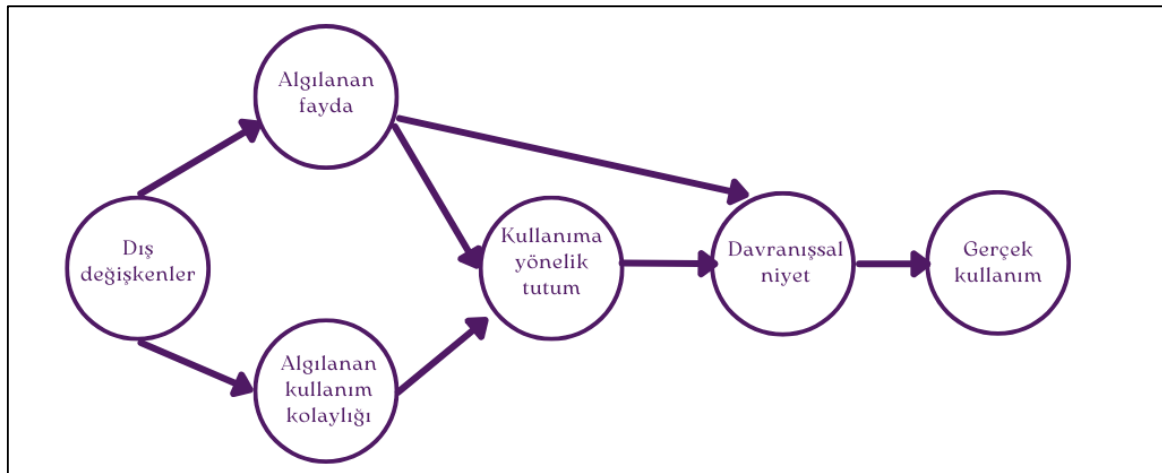
Teknoloji Kabul Modeli (TKM)

Bu model Davis (1989) tarafından geliştirilmiş olup bireyin teknolojiyi kabul etme nedenlerini ifade etmektedir. Teknoloji Kabul Modeli (TKM), teknoloji ile ilgili herhangi bir davranışsal niyeti açıklamak ve tahmin etmek için tercih edilmektedir (Davis, Bagozzi ve Warshaw, 1989). TKM dört ana bileşenden oluşmaktadır: (1) Algılanan fayda: kullanmayı tercih ettikleri teknolojinin performansı üzerinde sağlayabileceği fayda (Polat ve Hopcan, 2019; Bekar ve am, 2021), (2) algılanan kullanım kolaylığı: teknoloji en az çaba ile kullanmaya inanma durumu (Davis, 1989), (3) davranışsal niyet: kullanıcıların yaşamış oldukları hem olumlu hem de olumsuz tecrübeler temelinde o teknolojiyi kullanma isteği (Bekar ve am, 2021), (4) gerçekleşen davranış: davranışsal niyet sonucunda gerçekleşen davranış olarak nitelendirilmektedir (Hong, Zhang ve Liu, 2021). Teknolojinin kullanıcıya sağladığı fayda genellikle davranışsal niyeti önemli ölçüde belirleme potansiyeline sahiptir (Venkatesh ve Davis, 2000). Bunun yanında, modele eklenebilecek dış faktörlerin de (teknoloji seçimi, kullanım alanı, kişisel özellikler, beklentiler vb.) davranışsal niyete etkisi olabilmektedir (Turan ve Khasawneh, 2008; Unal ve Uzun, 2021). Bu nedenle, bir kullanıcı belirlemiş olduğu amaç doğrultusunda çok fazla çaba sarfetmeden kullanabileceği ve kullandığında ise performansını olumlu etkileyecek

bir fayda sağlaması teknoloji kabul modeli çerçevesinde düşünülebilir. Şekil 1’de teknoloji kabul modeli verilmiştir.

Şekil 1

Teknoloji Kabul Modeli (Davis, 1989)

Davis (1989) tarafından geliştirilen TKM bireylerin bir teknolojiyi kullanma niyetlerini açıklamak amacıyla oluşturulmuştur. Modele göre, algılanan fayda ve algılanan kullanım kolaylığı, bireyin teknolojiye yönelik tutumunu etkilemektedir. Bu tutum ise davranışsal niyet yoluyla gerçek kullanımı belirlemektedir. Ayrıca, dış değişkenler de algılanan fayda ve kullanım kolaylığını etkileyerek dolaylı yoldan teknoloji kullanımını şekillendirmektedir. Model, özellikle bilgi sistemlerinin benimsenmesini inceleyen araştırmalarda yaygın olarak kullanılmaktadır (Davis, 1989).

Literatür Taraması

Bu bölümde özellikle Web 2.0 teknolojileri, teknoloji kabul modeli ve davranışsal niyet kavramları üzerinde gerçekleştirilen bilimsel çalışmalara odaklanılmıştır. Bu kapsamda Web 2.0 teknolojileri ile davranışsal niyet, TKM ile Web 2.0 teknolojileri ve son olarak ise TKM ile davranışsal niyet arasındaki ilişkilere odaklanılan çalışmalara yer verilmiştir.

Başaran'ın (2020) yapmış olduğu çalışma, Facebook'un bir öğrenme ve öğretme aracı olarak kullanımına ve bunun öğretmen adaylarının davranışsal niyetleri ve performansları üzerindeki etkilerine odaklanmaktadır. Çalışma, Facebook'un eğitim amaçlı kullanımını etkileyen algılanan kullanım kolaylığı, algılanan kullanılabilirlik, alışkanlıklar ve sosyal etki gibi çeşitli faktörleri araştırmaktadır. Sonuçlar, Facebook'un algılanan avantajları, alışkanlıklar, sosyal etki ve öğretmen adaylarının davranışsal niyetleri arasında anlamlı ilişkiler olduğunu göstermektedir (Başaran, 2020). Özer,

Günlük ve Özcan (2019) tarafından ele alınan makalede, muhasebe akademisyenlerinin uzaktan eğitim araçlarını kabul etmelerini etkileyen faktörleri Teknoloji Kabul Modeli (TKM) kullanarak araştırılmaktadır. Özer, Günlük ve Özcan (2019), muhasebe akademisyenlerinin uzaktan eğitim araçlarını yararlı ve kullanımı kolay olarak algıladıklarında, bu araçları öğretim uygulamalarında benimseme olasılıklarının ve kullanmaya yönelik olumlu tutumlarının arttığını belirtmektedir. Avcı ve Yıldız (2021), Covid-19 pandemisinin uzaktan eğitim sistemlerinin öğrenciler tarafından kullanımını, memnuniyet ve davranışsal niyetler çerçevesinde Teknoloji Kabul Modeli'ne dayanarak incelemiş ve algılanan kullanılabilirlik ile performans beklentilerinin öğrencilerin memnuniyetini ve davranışsal niyetlerini olumlu yönde etkilediğini ortaya koymuştur. Unal ve Uzun (2021), TKM çerçevesinde yürüttükleri çalışmada, üniversite öğrencilerinin Edmodo'yu kullanma niyetlerinin, algılanan kullanılabilirlik ve kullanım kolaylığının tutumlarını olumlu yönde etkilemesiyle şekillendiğini ve tutumun, kullanma niyetinin en önemli yordayıcısı olduğunu ortaya koymuştur. Son olarak, Güntepe ve Usta (2022), Algodoo simülasyon programının altıncı sınıf öğrencileri arasında algılanan kullanılabilirlik, kullanım kolaylığı ve davranışsal niyet boyutlarını TKM çerçevesinde incelemiş ve programın bilimsel kavramları anlamada faydalı, günlük yaşam deneyimleriyle ilişkilendirilebilir, eğlenceli ve kolay kullanılır bulunduğunu, öğrencilerin ise programı tekrar kullanma ve yeni simülasyonlar oluşturma isteği gösterdiklerini ortaya koymuştur.

Mahmud vd. (2023) tarafından yürütülen bir çalışma, Web 2.0 araçlarının, özellikle de Padlet'in, Pakistan'daki Yabancı Dil olarak İngilizce (EFL) öğrencilerinin 21. yüzyıl iletişim ve işbirliği becerileri üzerindeki etkisini araştırmayı amaçlamıştır. Padlet tabanlı öğrenmenin etkinliğini geleneksel dil öğrenme yöntemleriyle karşılaştıran bir yarı-deney gerçekleştirilmiş ve Web 2.0 araçlarından olan Padlet kullanımının öğrencilerin hem işbirliği hem de iletişim becerileri üzerinde önemli ve olumlu bir etkisi olduğunu ortaya konulmuştur (Mahmud vd. 2023). Ayrıca, öğrenciler Padlet'i işbirlikçi bir öğrenme ortamında kullanmaya ilişkin olumlu bir algı sergilemiş, kullanımı kolay ve grup çalışmalarını ve motivasyonlarını artırmada etkili bulmuşlardır (Mahmud vd. 2023). Ayrıca, Kırbas ve Bulut (2024) tarafından gerçekleştirilen bir çalışmada öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarını kullanma yeterliliklerini cinsiyet, yaş, üniversite bölümü, cihaz sahipliği, sosyal medya alışkanlıkları, daha önce bilgisayar dersi alma durumu ve aile geliri gibi çeşitli faktörler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma sonucunda, genel olarak öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarını kullanma konusunda “nadiren yeterli” oldukları sonucuna ulaşılmıştır (Kırbas ve Bulut, 2024). Son olarak ise Şimşek ve

Ateş (2022) tarafından yapılan çalışmada, Teknoloji Kabul Modeli (TAM) ile Web 2.0 teknolojileri arasındaki ilişki, ğretmen adaylarının bu araçları öğretimde kullanma niyetleri bağlamında incelenmiştir. Web 2.0 teknolojileri, işbirlikçi içerik oluşturma ve iletişimi kolaylaştıran, katılımcı bir evrimii ortam sağlayan ve öğrenmede bilgi paylaşımını destekleyen web tabanlı uygulamalar olarak tanımlanmaktadır (şimşek ve Ateş, 2022).

Literatür taraması sonucunda teknoloji kabul modeli kapsamında gerçekleştirilen çalışmalarda kullanım kolaylığı, algılanan fayda gibi temel bileşenlerin etkileri üzerine durulduğu dikkat çekmektedir. Fakat bu çalışmaların genelinde nicel araştırma yöntemi kullanarak analizler gerçekleştirilmiştir. Ayrıca, çalışmaların çoğunda katılımcılar üniversite öğrencilerinden oluşmaktadır. Bu çalışmada ise nitel araştırma yöntemi kapsamında üniversitede ğretim elemanı olarak görev yapanların teknoloji kabul modeli çerçevesinde Web 2.0 teknolojilerine yönelik davranışsal niyetleri ortaya koyulmuştur. Öğretim elemanlarının Web 2.0 teknolojilerinin kullanımına ilişkin davranışsal niyetlerinin ortaya konulması özellikle bu teknolojilerin uzaktan eğitim sistemlerine etkili ve verimli bir şekilde entegrasyonu açısından önemli bir katkı sağlayacağı dūřünölmektedir. Bu süreçte, ğretim elemanlarının davranışsal niyetlerinin nasıl ve hangi yönde değiştiğini ve etkilendiğini ortaya koymaya çalışmak aynı zamanda nasıl bir entegrasyon sağlanacağına yönelik ipucu verebilir. Bu nedenle, özellikle üniversite düzeyinde ğretim süreçlerini yürüten eğitmenlere ilişkin bu araçların etkili kullanımının sağlanması önemli görölmektedir. Öğretim elemanlarının Web 2.0 teknolojilerinin kullanma kararlarını etkileyebilecek faktörlerin tespit edilmesi ğretim süreçlerinin zenginleştirilmesi noktasında değerli görölmektedir.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, üniversite seviyesinde uzaktan eğitim yoluyla ders veren ğretim elemanlarının Web 2.0 teknolojilerini derslerinde kullanma niyetlerini etkileyen faktörlerin ortaya çıkarılması amaçlanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda ğretim elemanlarının teknoloji kabul modeli çerçevesinde davranışsal niyet durumları incelenmiştir. Bu araştırma kapsamında aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. Öğretim elemanları, Web 2.0 teknolojilerinin uzaktan eğitimdeki avantaj ve dezavantajlarını nasıl algılamaktadır?
2. Öğretim elemanları, Web 2.0 teknolojilerinin ğretim sürecine etkisini nasıl değerlendirmektedir?

3. Öğretim elemanlarının Web 2.0 teknolojilerine ilişkin görüşleri, kullanım kararlarını nasıl şekillendirmektedir?

YÖNTEM

Araştırma modeli

Bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması kullanılmıştır. Durum çalışması, sınırları net olarak çizilemeyen bir gerçekliğin derinlemesine ve detaylı incelenmesine olanak sağlaması (Yıldırım ve Şimşek, 2021) özelliğinden dolayı bu çalışmada araştırma modeli olarak seçilmiştir. Bu nedenle, çalışma kapsamında öğretim elemanlarına Web 2.0 teknolojilerine yönelik 12 ders saati çevrimiçi eğitim verilmiştir. Eğitim sonrası çevrimiçi değerlendirme formu aracılığı ile nitel olarak öğretim elemanlarının Web 2.0 teknolojilerine ilişkin görüşleri alınmıştır.

Katılımcılar

Katılımcılar, Karadeniz Bölgesi'nde yer alan bir devlet üniversitesinde çeşitli bölümlerde görev yapan 16 öğretim elemanından oluşmaktadır. Katılımcılar Web 2.0 teknolojileri ile ilgili eğitime gönüllü olarak katılmışlardır. Katılımcıların çoğu 10 yıl üzeri deneyime sahip olup en az bir yıllık uzaktan eğitim deneyimine sahiptir. Katılımcılar üniversite bünyesinde Covid pandemisi sürecinden uzaktan eğitim tecrübesi kazanmışlardır. Bu kapsamda ALMS aracını ve bu aracın sahip olduğu etkileşimli video araçlarını, quiz, çevrimiçi ödev ve forum araçlarını etkin bir şekilde kullanmışlardır. Tablo 1'de katılımcılara ait demografik bilgiler bulunmaktadır.

Tablo 1

Demografik Bilgiler

Demografik Bilgiler		f
Unvan	Doktor Öğretim Üyesi	8
	Öğretim Görevlisi	7
	Doçent	1
Bölüm	Fen Bilimleri	8
	Sosyal Bilimler	8
Mesleki Deneyim	0-5 yıl	3
	6-15 yıl	4
	16 ve üstü yıl	9
Uzaktan Eğitim Deneyimi	1 yıl	8
	2 yıl	7
	3 yıl	1

Uygulanan Eğitim Programı

12 ders saati boyunca çevrimiçi olarak öğretim elemanlarına Web 2.0 teknolojilerine

yönelik uygulamalı eğitim verilmiştir. Eğitim kapsamında tasarım amaçlı kullanılan Canva, Pawtoon, Quizizz, Edpuzzle ve ALMS kullanımına ilişkin eğitim verilmiştir. Eğitim sonrasında ise çevrimiçi değerlendirme formu uygulanmıştır. 12 ders saati süresince tüm eğitimlere devam eden 16 katılımcı bulunmaktadır. Uygulanan eğitim programı Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2

Uygulanan Eğitim Programı

Konular	Uygulama Saati	Kapsam
Etkili Uzaktan Eğitim Süreci ve Web 2.0 Teknolojileri	2 ders saati	Web 2.0 tanıtımı, temel kavramlar, uzaktan eğitim tanımı ve kapsamı
Web 2.0 Teknolojileri Uygulamaları: İçerik Tasarımı (Canva Örneği)	2 ders saati	Genel arayüz tanıtım, şablonlar, geribildirim, işbirlikli çalışma, tasarım paylaşımı
Web 2.0 Teknolojileri Uygulamaları: Animasyon İçerik Tasarımı (Pawtoon Örneği)	2 ders saati	Genel arayüz tanıtım, şablonlar, tasarım paylaşımı, uzaktan eğitim sistemine entegrasyon
Web 2.0 Teknolojileri Uygulamaları: Ölçme ve Değerlendirme (Quizizz Örneği)	2 ders saati	Genel arayüz tanıtım, şablonlar, tasarım paylaşımı, soru oluşturma, uzaktan eğitim sistemine entegrasyon
Uzaktan Eğitim Sistemi’nin Etkili Kullanımı: ALMS Örneği	2 ders saati	Genel arayüz tanıtım, quiz, forum, etkileşimli video oluşturma, Web 2.0 araçları entegrasyonu
Web 2.0 Teknolojileri Uygulamaları: Etkileşimli Video Geliştirme (Edpuzzle Örneği)	2 ders saati	Genel arayüz tanıtımı, etkileşim unsurları ekleme, tasarım paylaşımı, uzaktan eğitim sistemine entegrasyon

Veri Toplama Araçları

Bu araştırmada 10 sorudan çevrimiçi değerlendirme formu uygulanmıştır. Bu soruların dördü demografik bilgileri; altısı ise Web 2.0 teknolojileri ile ilgili açık uçlu soruları içermektedir. Çevrimiçi değerlendirme formunun doldurulması için katılımcılara 1 haftalık bir süre verilmiş ve iki kez hatırlatılmıştır. Bu formu oluşturan sorular Tablo 3'te gösterilmiştir. Hazırlanan bu sorular davranışsal niyet kavramı üzerine literatür desteği ve alan uzmanlarının tavsiyeleri üzerine oluşturulmuştur.

Tablo 3

Çevrimiçi Değerlendirme Formu Soruları

Soru No	Sorular
Soru 1	Eğitimini almış olduğunuz Web 2.0 teknolojilerinin uzaktan eğitim açısından ne gibi avantajlarının olduğunu düşünüyorsunuz?
Soru 2	Eğitimini almış olduğunuz Web 2.0 teknolojilerinin uzaktan eğitim açısından ne gibi dezavantajlarının olduğunu düşünüyorsunuz?
Soru 3	Önünüzdeki 30 gün içerisinde (derslerin devam ettiği haftayı dikkate alınız) Web 2.0 teknolojilerinin en az birini derslerinizde kullanmayı düşünüyor musunuz? (Kullanmayı düşünüyor ya da düşünmüyorsanız nedenini yazınız?)
Soru 4	Eğitimini almış olduğunuz Web 2.0 teknolojilerinin uzaktan eğitime bakış açınız üzerindeki etkisi nasıldır?
Soru 5	Eğitimini almış olduğunuz Web 2.0 teknolojilerinin kullanışlılığı hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?
Soru 6	Eğitimini almış olduğunuz Web 2.0 teknolojilerini kullanmayı tercih ettiğinizde uzaktan eğitim sürecindeki performansınıza etkisinin nasıl olacağını düşünüyorsunuz?

Veri Analizi

Veri analizi sürecinde, öncelikle çevrimiçi değerlendirme formu hazırlanmış ve formda yer alan soruların geçerliliğini sağlamak amacıyla, Web 2.0 teknolojileri ve uzaktan eğitim konularında bilimsel çalışmaları bulunan iki alan uzmanından görüş alınmıştır. Uzmanların önerileri doğrultusunda form üzerinde gerekli düzenlemeler yapılarak, soruların hem araştırmanın amacına uygunluğu hem de açıklığı sağlanmıştır. Böylece formun ölçme aracı olarak güvenilirliğinin artırılması hedeflenmiştir. Uzmanlar, hazırlanan taslak sorulara ilişkin özellikle ikinci soruya kullanım zamanı eklenmesinin

kullanım niyetini ölçebileceğini ifade etmiştir. Ayrıca, alan uzmanları sorularda tek bir ifadenin sorulması gerektiğine yönelik geribildirimler vermişlerdir.

Veri toplama sürecinde, çevrimiçi form aracılığıyla e-posta üzerinden katılımcılardan nitel veriler yazılı olarak elde edilmiştir. Elde edilen bu veriler, içerik analizi yöntemi kullanılarak sistematik bir şekilde analiz edilmiştir. İçerik analizi, nitel araştırmalarda verilerin sistematik bir biçimde kodlanarak kavramsallaştırılması, temaların belirlenmesi, kod ve temaların düzenlenmesi ile bulguların tanımlanıp yorumlanması gibi aşamaları içeren bir yöntemdir (Yıldırım & Şimşek, 2016). İçerik analizi sürecinde, veriler anlamlı bir bütün oluşturacak şekilde kodlanmış ve belirli temalar altında kategorize edilmiştir. Özellikle, Web 2.0 teknolojilerinin kullanımına ilişkin davranışsal niyetleri yansıtan ifadeler üzerinde yoğunlaşmış ve bu doğrultuda anlamlı kodlar oluşturulmuştur. Kodlama sürecinde, benzer ifadeler gruplandırılarak ana temalar belirlenmiş ve bu temalar kapsamında veri setinin derinlemesine analizi sağlanmıştır. Elde edilen kodların geçerliliğini artırmak amacıyla, kodlar farklı bir araştırmacıya sunulmuş ve ilgili araştırmacıdan geribildirim alınmış ve geribildirimler doğrultusunda kodlarda gerekli revizyonlar yapılmıştır.

Etik Kurul İzin Belgesi

Bu araştırma Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi İnsan Araştırmaları Etik Kurulu'nun 29.02.2021 kayıt tarihli ve 144 sayılı protokol numarası kararı ile etik yönden uygun bulunmuştur.

BULGULAR

Çalışma kapsamında çevrimiçi değerlendirme formuna katılımcıların vermiş olduğu cevaplar içerik analizi yöntemi kullanılarak analiz edilmiş ve Web 2.0 araçlarını kullanma niyetleri ve bu durumu etkileyebilecek durumları ortaya koyan çeşitli kodlar oluşturulmuştur. Bu kodlar ve örnek katılımcı ifadeleri Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4

Kodlar ve Örnek Katılımcı İfadeleri

Temalar	Kodlar	f	Örnek Katılımcı İfadeleri
Web 2.0 Teknolojilerinin Güçlü ve Zayıf Yönleri	Web 2.0 Araçlarının Avantajları	14	• K1: "Öğrenci anlamadığı dersleri sonradan takip edebiliyor." • K4: "Zamandan tasarruf sağlıyor." • K10: "Öğrenci katılımını artırıyor."
	Web 2.0 Araçlarının Dezavantajları	9	• K1: "Ders sırasında öğrencilerin dersi takip edip etmediğini göremiyoruz." • K6: "Teknolojiye adaptasyon zor olabiliyor."
	Teknolojiye Erişim ve Uyum Zorlukları	10	• K6: "Programlara alışmak zaman alıyor." • K8: "Bazı programları kullanmak zor." • K6: "İnternet bağlantısı sorunları ve kopmalar yaşanabiliyor."
Web 2.0 Teknolojilerinin Öğretim Sürecine Etkisi	Öğrencinin Aktif Katılımına Etkisi	11	• K13: "Web 2.0 teknolojileri öğrenci katılımını artırıyor." • K10: "Öğrencilerin derse olan ilgisi arttı." • K5: "Katılım az, motivasyon zor."
	Eğitmen Performansına Etkisi	12	• K1: "Derslerin daha anlaşılır olmasını sağlıyor." • K2: "Öğretmenliğinizi güçlendirir."
Kullanım Kararlarını Etkileyen Faktörler	Web 2.0 Araçlarını Kullanma Niyeti	12	• K10: "Kullanmayı düşünüyorum, ancak bir dahaki döneme." • K6: "Önümüzdeki süreçte kullanmayı düşündüğüm bir program var." • K13: "Web 2.0 teknolojilerini kullanmayı tercih ederim."
	Web 2.0 Araçlarına Yönelik Genel Düşünceler	15	• K5: "Uzaktan eğitimde Web 2.0 teknolojileri büyük bir nimet." • K9: "Web 2.0 teknolojileri olmadan eğitim zor olurdu."
	Web 2.0 Araçlarına Yönelik İsteklilik ve Tereddütler	8	• K12: Web 2.0 teknolojilerini kullanmak istiyorum ama emin değilim." • K6: "Bu teknolojileri kullanmak için daha fazla zamana ihtiyacım var."

Tablo 4'te Web 2.0 araçlarına ilişkin tutumları, avantajları, dezavantajları, adaptasyon zorluklarını ve kullanım niyetlerini gösterilmiştir. Her ifade ilgili katılımcılarla ilişkilendirilmiştir. Tablo 3 incelendiğinde öğretim elemanlarının çoğu (f=14), Web 2.0 teknolojilerini kullanma konusunda olumlu bir tutum sergiledikleri görülmektedir. Örneğin, bir öğretim elemanı, "Web 2.0 teknolojilerini kullanmayı tercih ederim, çünkü derslerimi daha etkileşimli hale getiriyor." demiştir (K13). Bunun aksine, bazı öğretim elemanları teknolojiye adaptasyonla ilgili endişeler yaşadığını ifade etmiştir. K10, "Teknolojiye alışmak zaman alıyor, bu yüzden tam olarak kullanma konusunda tereddütlerim var," diyerek bu endişelerini dile getirmiştir. Öğretim elemanları, Web 2.0

teknolojilerinin ğrenci katılımını artırma ve derslerin verimliliğini artırma konusundaki avantajlarını sıkça vurgulamaktadır. Örneğin, bir ğretim elemanı, "Web 2.0 teknolojileri ğrenci katılımını artırıyor, bu da derslerin daha etkileşimli geçmesini sağlıyor," diyerek ifade etmiştir (K5). Web 2.0 teknolojilerinin zamandan tasarruf sağladığı da ğretim elemanları tarafından dile getirilmiştir. K4, "Zamandan tasarruf sağlıyor ve öğrencilerin dersleri tekrar gözden geçirmesine imkn tanıyor," diyerek bu avantajı vurgulamıştır. Öğretim elemanları, Web 2.0 teknolojileri ile öğrencilerin derse katılımını ve dikkatini takip etmenin zor olabildiğini ifade etmektedir. K1, "Ders sırasında öğrencilerin derisi takip edip etmediğini anlamak zor olabiliyor," diyerek bu dezavantajı dile getirmiştir. Özellikle teknolojiye alışma sürecinin zorluğu, bazı ğretim elemanları için ciddi bir dezavantaj olarak grlmektedir. K6, "Teknolojiye adaptasyon zor olabiliyor, bu yüzden bazı programları etkili kullanmakta zorlanıyorum," demiştir. Web 2.0 teknolojilerinin ğretmen performansını güçlendirdiği sıkça vurgulanmaktadır. K2, "Web 2.0 teknolojileri ğretmenliğimi güçlendiriyor ve dersleri daha anlaşılır kılıyor," demiştir. Son olarak ise, Teknolojiye alışmak zaman alıcı olabilir ve bu da ğretim elemanları için ek bir yük oluşturabilir. K8, "Programlara alışmak zaman alıyor, bu da ders hazırlık sürecimi uzatıyor," ifadesiyle bu zorluğu dile getirmiştir.

Mesleki deneyimlere göre katılımcılar, Web 2.0 araçlarını çeşitli yönlerden farklı değerlendirmişlerdir. 0-5 yıl arası deneyime sahip ğretim elemanlarının Web 2.0 araçlarını kullanma niyetlerinin olduğu ancak bazı tereddütler de yaşadıkları grlmştir. Ayrıca, bu araçların avantajlarına da vurgu yaptıkları grlmektedir. (rn. K1: "ğrenci anlamadığı dersleri sonradan takip edebiliyor."). 6-15 yıl arasında mesleki deneyime sahip ğretim elemanları ise Web 2.0 teknolojilerine yönelik daha fazla istek göstermiştir. (rn. K13: "Web 2.0 teknolojilerini kullanmayı tercih ederim."). Bu grup, avantajlara odaklanmış, özellikle zaman tasarrufu ve ğretim süreçlerine katkıları üzerinde durmuştur. (rn. K10: "Zamandan tasarruf sağlıyor."). Ayrıca, bu deneyime sahip katılımcılar, Web 2.0 teknolojilerinin ğrenci katılımını artırdığına inanmaktadır. (rn. K13: "ğrenci katılımını artırıyor."). Son olarak 16 yıl ve üzeri mesleki deneyime sahip katılımcıların genellikle daha deneyimli olduklarından Web 2.0 teknolojilerini kullanma konusunda daha az tereddüt yaşadıkları grlmştir. (rn. K2: "Web 2.0 teknolojilerini kullanmayı tercih ederim."). Daha deneyimli katılımcılar, teknolojiye erişim ve adaptasyon zorluklarıyla daha sık karşılaşmışlardır. (rn. K9: "Teknolojiye adaptasyon zor olabiliyor.").

Öğretim elemanlarının görev yaptıkları alanlara göre Web 2.0 araçlarına ilişkin görüşleri de analiz edilmiştir. Analiz sonucunda, fen bilimleri alanında görev yapan katılımcıların Web 2.0 teknolojilerini kullanma konusunda genellikle olumlu bir tutum sergiledikleri görülmektedir. Özellikle teknolojiye yatkın alanlar, bu teknolojilerin avantajlarını hızlı bir şekilde benimsemiştir. (Örn. K2: "Web 2.0 teknolojilerini kullanmayı tercih ederim." K10: "Bu teknolojiler dersleri daha akıcı hale getirebilir."). Fen bilimleri alanında, Web 2.0 teknolojilerinin öğrenci katılımını artırdığı ve derslerin verimliliğini sağladığı görüşü hakimdir. (Örn. K5: "Öğrenci motivasyonunu artırıyor.", K3: "Dersleri daha dikkat çekici hale getiriyor."). Fen bilimleri alanında, teknolojiye hızlı uyum sağlanabilmesi, bu teknolojilerin avantajlarının daha etkin bir şekilde kullanılmasına olanak tanımaktadır. (Örn. K8: "Web 2.0 teknolojileri eğitimde verimliliği artırıyor."). Fen Bilimleri alanında teknolojiye erişim ve adaptasyon zorlukları daha az hissedilmektedir. Fakat, bu zorluklar tamamen ortadan kalkmış değildir. (Örn. K8: "Teknolojiye alışmak biraz zaman aldı." K10: "Programlara alışmak zaman alıyor."). Sosyal bilimler alanında görev yapan katılımcıların cevapları incelendiğinde ise genellikle Web 2.0 teknolojilerine yönelik olumlu bir niyet taşıdığı dikkat çekmektedir. Fakat, bu niyetin daha çok öğrenci katılımını artırma ve öğretim süreçlerini zenginleştirme amacıyla şekillendiği görülmüştür. (Örn. K7: "Web 2.0 teknolojilerini kullanmayı tercih ederim." K13: "Bu teknolojiler öğretim tekniğimi zenginleştiriyor."). Sosyal bilimler alanında katılımcılar, Web 2.0 teknolojilerinin eğitime çeşitlilik katma ve öğrenci ilgisini artırma konularında avantajlı olduğunu düşünmektedir. (Örn. K6: "Dersleri daha ilgi çekici hale getiriyor." K11: "Öğrenci katılımını artırıyor."). Sosyal bilimler alanında teknolojiye erişim ve adaptasyon zorlukları daha yaygın olarak görülmektedir. Özellikle, bu bölümlerdeki öğretim elemanları, teknolojiye alışma sürecinde daha fazla zaman harcamaktadırlar. (Örn. K6: "Teknolojiye alışmak zaman alıyor." K12: "Programlara alışmak zordu.").

TARTIŞMA VE SONUÇ

Çalışmanın en önemli sonuçlarından biri, öğretmenlerin çoğunun Web 2.0 teknolojilerini öğretimlerine entegre etme konusunda istekli olduklarını ifade etmeleridir. Bu durum, algılanan kullanışlılık ve kullanım kolaylığının teknolojinin benimsenmesine yönelik davranışsal niyetleri önemli ölçüde etkilediğini öne süren Teknoloji Kabul Modeli (Davis, 1989) ile uyumludur. Katılımcılar, önceki araştırmalarla tutarlı olarak, Web 2.0 araçlarının öğrenci katılımını artırdığını, zaman verimliliğini geliştirdiğini ve etkileşimli öğrenme ortamlarını kolaylaştırdığını sıklıkla dile getirmiştir (Avcı ve Yıldız, 2021;

Göntepe ve Usta, 2022). Örneğin, eğitmenler bu araçların eşzamansız öğrenme fırsatları sunarak öğrencilerin içeriği kendi hızlarında incelemelerine olanak sağladığını vurgulamıştır. Bu bulgu, bloglar, wikiler ve işbirlikçi platformlar gibi dijital platformların daha derin öğrenci etkileşimini ve öğrenmenin kalıcılığını teşvik ettiğini gösteren çalışmaları yansıtmaktadır (Richardson, 2006; Heafner ve Friedman, 2008). Buna ek olarak, Padlet gibi Web 2.0 teknolojisinin kullanımının öğrencilerin hem işbirliği hem de iletişim becerileri üzerinde önemli ve olumlu bir etkisi olduğu da bilinmektedir (Mahmud vd., 2023). İşbirliği yapabilme özelliği, öğretim elemanlarının Web 2.0 teknolojilerini kullanma kararlarını olumlu etkileyebilecek bir gösterge olabilir. Ayrıca, Web 2.0 araçlarının olumlu algılanması, Başaran'ın (2020) Facebook'un bir öğrenme aracı olarak entegrasyonunun öğrencilerin katılımını ve akademik performansını olumlu yönde etkilediğini ortaya koyan araştırmasıyla da uyumludur.

Web 2.0 teknolojilerine yönelik olumlu eğilime rağmen, öncelikle teknolojik adaptasyon ve erişilebilirlikle ilgili çeşitli zorluklar tespit edilmiştir. Katılımcılar, yeni dijital araçlara uyum sağlamanın, özellikle de daha önce sınırlı deneyime sahip olanlar için ek zaman ve çaba gerektirdiğini belirtmiştir. Bu durum, Unal ve Uzun'un (2021) üniversite öğrencilerinin Edmodo'yu kullanma istekliliğinin, benzer platformlara daha önceden aşına olmalarından önemli ölçüde etkilendiği yönündeki bulgularıyla örtüşmektedir. Ayrıca eğitmenler, istikrarsız internet bağlantıları ve sınırlı kurumsal destek gibi teknolojik erişilebilirlik sorunlarından bahsetmiştir. Bu endişeler, altyapı ile ilgili engellerin yükseköğretim ortamlarında teknolojinin benimsenmesini sıklıkla engellediğini gösteren önceki araştırmalarla tutarlıdır (Turan ve Khasawneh, 2008; Polat ve Hopcan, 2019). Özellikle, dijital araçlar konusunda daha az deneyime sahip eğitmenler daha fazla tereddüt ifade etmiştir ki bu bulgu, Avcı ve akır'ın (2020) bir teknolojiye aşinalığın kullanım sıklığı ile olumlu yönde ilişkili olduğu iddiasını desteklemektedir. Bunun yanı sıra, Yıldız ve Şahin (2022) öğretmenlerin özellikle animasyon, video üretimi ve içerik tasarımı gibi konularda kendilerini yetersiz hissettikleri ifade etmiştir. Bu durum, sadece teknik altyapı değil aynı zamanda teknolojik yeterliliğinde Web 2.0 araçlarının kullanılmasını isteme üzerinde rol oynadığını göstermektedir. Bulguların bir diğer önemli yönü de Web 2.0 teknolojilerine yönelik tutumların mesleki deneyim ve akademik disipline göre farklılık göstermesidir. Kapsamlı öğretim deneyimine sahip eğitmenler, bu teknolojileri benimseme konusunda daha fazla güven gösterirken, daha az deneyime sahip olanlar, muhtemelen daha önce sınırlı maruz kalma nedeniyle belirsizlik sergilemiştir. Bu gözlem, teknoloji kullanımında öz yeterliliğin davranışsal niyeti güçlü

bir Şekilde etkilediğini ortaya koyan Bekar ve am'ın (2021) araştırmasıyla örtüşmektedir. Ayrıca, FeTeMM (Fen, Teknoloji, Mühendislik ve Matematik) alanlarından öğretim üyelerinin Web 2.0 araçlarını benimseme eğiliminin sosyal bilimlerden gelenlere kıyasla daha yüksek olduğu disipline özgü farklılıklar da ortaya çıkmıştır. Bu durum, FeTeMM disiplinlerinin genellikle Web 2.0 araçlarının etkili bir Şekilde desteklediği etkileşimli simülasyonlar, gerçek zamanlı problem çözme ve iş birliğine dayalı kodlama ortamları gerektirmesine bağlanabilir (Moshahid ve Pt, 2017; Widyasari vd., 2019). Buna karşılık, sosyal bilimler öğretim üyeleri, Web 2.0 teknolojilerinin kendi pedagojik yaklaşımlarına uyarlanabilirliğine ilişkin endişelerini dile getirerek, disipline özgü dijital araç eğitime duyulan ihtiyacı vurgulayan önceki çalışmaların bulgularını yansıtmıştır (Günlük vd., 2019).

Birçok katılımcı, etkili entegrasyonu kolaylaştırmak için yapılandırılmış eğitim programlarının ve sürekli teknik desteğin gerekliliğini vurgulamıştır. Davis, Bagozzi ve Warshaw (1989) tarafından yapılan araştırma, eğitim fırsatları ve teknik destek gibi dış faktörlerin algılanan kullanım kolaylığını önemli ölçüde etkileyebileceğini ve böylece benimseme oranlarını artırabileceğini göstermektedir. Dijital araçlar konusunda uygulamalı eğitim verilmesinin, eğitimcilerin güvenliğini ve sınıflarda teknoloji kullanma istekliliğini artırdığı gösterilmiştir (Warschauer ve Grimes, 2007). Bu durum, daha önce eğitim almış olan katılımcıların Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik eğilimlerinin, bu araçlara en az maruz kalmış olanlara kıyasla daha güçlü olduğu mevcut çalışmanın bulgularıyla da örtüşmektedir. Bu teknolojilerin potansiyelini en üst düzeye çıkarmak için üniversiteler, Web 2.0 uygulamalarının hem pedagojik hem de teknik yönlerine odaklanan kapsamlı eğitim programları uygulayabilir. Ancak literatürde, Web 2.0 araçlarının etkili ve verimli kullanılabilmesi için sadece teknik bilgi değil, aynı zamanda pedagojik içerik bilgisi (TPACK) ile bu becerilerin geliştirilmesi ve bütünleştirilmesi gerektiği vurgulanmaktadır (Koehler ve Mishra, 2008). Bu bağlamda, eğitim programlarının, teknoloji kullanımını sadece teorik düzeyde değil, uygulama temelli bir yaklaşımla ele alması gerektiği ifade edilmektedir (Howard vd., 2021). Bu çalışma, uzaktan eğitimde üniversite eğitimcilerinin Web 2.0 teknolojilerine yönelik davranışsal niyetlerini Őekillendirilmede algılanan fayda ve arasındaki karmaşık etkileşimi vurgulamaktadır. Çoğu katılımcı bu araçlara karşı olumlu bir eğilim ifade etse de adaptasyon ve altyapı ile ilgili zorluklar devam etmektedir. Bu engellerin yapılandırılmış eğitim ve destek sistemleri aracılığıyla ele alınması, Web 2.0 teknolojilerinin yükseköğretimde etkili bir Şekilde entegre edilmesini sağlayanın anahtarı olabilir.

ÖNERİLER

Bu çalışmanın bulguları göz önüne alındığında, gelecekteki araştırma ve uygulamalar için çeşitli tavsiyelerde bulunulabilir. İlk olarak, daha büyük örneklem boyutlarını içeren ek nicel araştırmalar, algılanan kullanılabilirlik, kullanım kolaylığı ve Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik davranışsal niyet arasındaki ilişkileri daha da doğrulayabilir. İkinci olarak, farklı kurumsal bağlamlarda (örneğin, özel ve devlet üniversiteleri) Web 2.0'ın benimsenmesini inceleyen karşılaştırmalı çalışmalar, teknoloji kabulü üzerindeki bağlamsal etkilere ilişkin daha derin bilgiler sağlayabilir. Uygulama açısından bakıldığında, üniversiteler, öğretmenlerin teknolojik yeterliliklerini artırmak için zorunlu dijital okuryazarlık eğitimini fakülte geliştirme programlarına entegre etmeyi düşünebilir. Ayrıca politika yapıcılar, altyapı iyileştirmelerine yatırım yaparak ve öğretmenlere sorunsuz dijital entegrasyonu kolaylaştırmak için gerekli kaynakları sağlayarak teknolojik erişilebilirlik sorunlarını ele alabilir.

Bu araştırma, 16 öğretim elemanı ile sınırlandırılmıştır. Daha fazla sayıda katılımcıya ulaşılarak nicel bir araştırma yapılabilir. Ayrıca, çalışma kapsamında nitel veriler çevrimiçi form ile elde edilmiş olup gelecekteki çalışmalarda yüz yüze görüşmeler yolu ile daha fazla katılımcıdan veri elde edilebilir. Bu çalışma kapsamında davranışsal niyete odaklanılmıştır. Gelecekteki çalışmalarda ise TKM'nin sunduğu diğer unsurlara da odaklanarak farklı çalışmalar gerçekleştirilebilir.

KAYNAKLAR

- Arslan, K., & Costu, F. (2021). Web 2.0 applications in the teaching process: A SWOT analysis. *Shanlax International Journal of Education*, 9(4), 460-479. <https://doi.org/10.34293/education.v9i4.4238>
- Avcı, S., & Çakır, M. (2020). Öğretmenlerin akıllı tahta kabulü ve kullanımını etkileyen faktörler: Yapısal eşitlik modeli. *Trakya Eğitim Dergisi*, 10(3), 966-979. <https://doi.org/10.24315/tred.670227>
- Avcı, İ., & Yıldız, E. (2021). Covid-19 pandemi sürecinde uzaktan eğitimi kullanan öğrencilerin memnuniyet ve davranışlarının teknoloji kabul modeli çerçevesinde incelenmesi. *Gümüşhane Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 12(3), 814-830. <https://dergipark.org.tr/en/pub/gumus/issue/65088/886553>
- Bassani, P. B. S., & Barbosa, D. N. F. (2018). Experiences with Web 2.0 in school settings: A framework to foster educational practices based on a personal learning environment

- perspective. *Educação em Revista*, 34(0), e162010. <https://doi.org/10.1590/0102-4698162010>
- Başaran, B. (2020). Facebook'un öğrenme/öğretme aracı olarak kullanılmasının öğretmen adaylarının davranışsal niyet ve performanslarına etkisi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20(3), 1356-1372. <https://doi.org/10.17240/aibuefd.2020.20.56791-571963>
- Bekar, F., & Çam, H. (2021). Covid-19 sürecinde akademisyenlerin acil uzaktan eğitim sistemi kullanım algılarının planlı davranış teorisi temelinde teknoloji kabul modeli ile incelenmesi. *Journal of Social Research & Behavioral Sciences/Sosyal Araştırmalar ve Davranış Bilimleri Dergisi*, 7(14), 115-136. <https://doi.org/10.52096/jsrbs.7.14.5>
- Davis, F. D. (1989). Perceived usefulness, perceived ease of use and user acceptance of information technology. *MIS Quarterly*, 13(3), 319-339. <https://doi.org/10.2307/249008>
- Davis, F. D., Bagozzi, R. P., & Warshaw, P. R. (1989). User acceptance of computer technology: A comparison of two theoretical models. *Management Science*, 35(8), 982-1003. <https://doi.org/10.1287/mnsc.35.8.982>
- Günlük, M., Özer, G., & Özcan, M. (2019). Muhasebe akademisyenlerinin muhasebe eğitiminde uzaktan eğitim uygulamaları kullanımına yönelik algılarının teknoloji kabul modeli çerçevesinde incelenmesi. *Journal of Accounting and Taxation Studies*, 12(1), 65-90. <https://doi.org/10.29067/muvu.415133>
- Güntepe, E. T., & Usta, N. D. (2022). Eğitim teknolojilerinin öğrenme ortamında kullanımı: teknoloji kabul modeli çerçevesinde algodoo. *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 1(1), 19-29. <https://dergipark.org.tr/en/pub/cebed/issue/69360/1081928>
- Heafner, T. L., & Friedman, A. M. (2008). Wikis and constructivism in secondary social studies: fostering a deeper understanding. *Computers in the Schools*, 25(3-4), 288-302. <https://doi.org/10.1080/07380560802371003>
- Hong, X., Zhang, M., & Liu, Q. (2021). Preschool teachers' technology acceptance during the covid-19: an adapted technology acceptance model. *Frontiers in Psychology*, 12, 1-11. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.691492>
- Howard, S. K., Tondeur, J., Ma, J., & Yang, J. (2021). What to teach? Strategies for

- developing digital competency in preservice teacher training. *Computers & Education*, 165, Article no 104149.
- Koehler, M. J., & Mishra, P. (2008). Introducing TPACK. In AACTE committee on innovation & technology (Ed.), *Handbook of technological pedagogical content knowledge for educators* (p. 3-29). Lawrence Erlbaum Associates.
- Kirbas, A. & Bulut, M. (2024). Investigation of the competencies of teacher candidates in using Web 2.0 tools. *International Journal on Studies in Education (IJonSE)*, 6(3), 413-431. <https://doi.org/10.46328/ijonse.227>
- Mahmud, M.M., Fatima, T., Lashari, T.A., Waheed, Z. (2023). Exploring the impact of web 2.0 tools on 21st century skills of EFL learners in Pakistan. *Education Sciences*, 13, 384. <https://doi.org/10.3390/educsci13040384>
- Moshahid, M., & Pt, A. (2017). A study on awareness of Web 2.0 resources in education among B. ed students. *International Journal of Academic Research and Development*, 2(3), 158-162. <https://www.multidisciplinaryjournal.in/assets/archives/2017/vol2issue3/2-3-68-950.pdf>
- Miyazoe, T., & Anderson, T. (2010). Learning outcomes and students' perceptions of online writing: Simultaneous implementation of a forum, blog, and wiki in an EFL blended learning setting. *System*, 38(2), 185-199. <https://doi.org/10.1016/j.system.2010.03.006>
- Polat, E., & Hopcan, S. (2019). Öğretmenlerin eğitsel mobil uygulama geliştirme aracı olarak Mit App Inventor'ı kabulü. *Kastamonu Education Journal*, 27(6), 2459-2466. <https://doi.org/10.24106/kefdergi.3300>
- Richardson, W. (2006). *Blogs, wikis, podcasts, and other powerful web tools for classrooms*. Corwin Press.
- Simsek, A.S & Ates, H. (2022). The extended technology acceptance model for Web 2.0 technologies in teaching. *Innoeduca-International Journal of Technology and Educational Innovation*, 8(2), 165-183. <https://doi.org/10.24310/innoeduca.2022.v8i2.15413>
- Tu, C., Blocher, M., & Ntoruru, J. (2008). Integrate Web 2.0 technology to facilitate online professional community: EMI special editing experiences. *Educational Media International*, 45(4), 335-341. <https://doi.org/10.1080/09523980802588634>.
- Turan, A. H., & Khasawneh, A. (2008). Technology acceptance and usage in higher education: the Turkish experience, *International Journal Management in Education*, 2(3),

271-288. <https://doi.org/10.1504/IJMIE.2008.019635>

- Unal, E., & Uzun, A. M. (2021). Understanding university students' behavioral intention to use Edmodo through the lens of an extended technology acceptance model. *British Journal of Educational Technology*, 52(2), 619-637. <https://doi.org/10.1111/bjet.13046>
- Venkatesh, V., & Davis, F. D. (2000). A theoretical extension of the technology acceptance model: Four longitudinal field studies. *Management Science*, 46(2), 186-204. <https://doi.org/10.1287/mnsc.46.2.186.11926>
- Warschauer, M., & Grimes, D. (2007). Audience, authorship, and artifact: The emergent semiotics of web 2.0. *Annual Review of Applied Linguistics*, 27, 1-23. <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.540.2850&rep=rep1&type=pdf>.
- Widyasari, Y. D. L., Nugroho, L. E., & Permanasari, A. E. (2019). Persuasive technology for enhanced learning behavior in higher education. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 16(15), 1-16. <https://doi.org/10.1186/s41239-019-0142-5>
- Yıldırım, A., Şimşek, H. (2021). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri* (12. Baskı). Seçkin Yayıncılık.
- Yıldız, T. A., Yağcı, Ş. Ç., & Özkan, Y. (2023). Developing augmented reality learning material in professional english teaching and examining its effect on academic success. *E-International Journal of Educational Research*, 14(6), 1-19. <https://doi.org/10.19160/e-ijer.1329400>
- Yıldız, E., & Şahin, K. (2022). Examination preschool education in terms of teachers' views in the covid-19 pandemic process. *The Educational Science and Research Journal*, 1(3), 33-57. <https://doi.org/10.54637/ebad.1026646>